

Bài tình ca quê hương lịch sử

1.

ở đó em lớn khôn
cùng quê hương đây ca dao tình tự
cùng họ hàng bè bạn chúng ta
ở đó em mười lăm
tóc đã xanh dài mắt đã trong
như những lá dâu mùa tầm ăn rồi
và quê hương tình tự ru hồn
quê hương này nuôi sống chúng ta
bằng mồ hôi bằng xương máu tự do
bằng những bài ca lịch sử bi hùng
mà tổ tiên ta ngàn năm bắc thuộc
không bao giờ quỳ gối công lưng
không bao giờ ranh giới biên cương
bị xóa nhòa bởi quân cường bạo

ông cha chúng ta đã chết
quê hương chúng ta vẫn còn
một ngàn năm hay trăm ngàn năm
cha mẹ chúng ta vẫn ăn trầu búi tóc
vẫn nhuộm răng mặc váy như thường
và giọng hát ngọt ngào tình tứ
vẫn nuôi linh hồn chúng ta lớn khôn

2.

ở đó em đi học
nhìn thấy quê hương nhìn thấy cuộc đời
nhìn thấy ông cha theo hịch cần vương
hào khí bốc ngất trời nam bắc
cha ông ta đi làm lịch sử
cha ông ta mã tấu dao cùn
đem thân thể chống súng đồng đại bác
thân có nát
chí vẫn ngời ánh lửa
soi dẫn đường con cháu tiếp tay
rừng núi vụn quang còn chồn bước địch
ven bờ bãi sậy xác thù từng khối buông rơi
khối đầy vòng yên thế
từng đám mây bay che lấp mặt trời

từng khúc bi ca từng chuỗi thở dài
quê hương mất nhưng lòng ta không mất
cha mẹ chúng ta vẫn nhuộm răng búi tóc
vẫn làm thơ lục bát âm thầm
bú mớm cho con nôi hờn vong quốc
kẻ thù ta giờ khác cả màu da.

3.

em lớn khôn lên trong tuổi ngọc ngà
nhìn thấy quê hương
nhìn rõ cuộc đời
sách vở vỡ nhòa lòng tay tê xót
trang sử dở qua
bao cha anh nằm xuống
Yên Bái còn vang dội hờn căm
em thấy quê hương
thấy rõ cuộc đời
từng thôn làng chúng ta tan nát
từng anh em bè bạn chúng ta
từ mái chùa xinh đến nóc nhà thờ
súng giặc vẫn đều đều công phá
ruộng lúa quê hương
ngút ngàn cỏ dại

giặc còn vít cồng phá đê
định đâm chết chúng ta từng giờ từng phút
cha mẹ bà con chúng ta có chết
vẫn còn dòng thơ lục bát
mớm truyền người sống hôm nay.

4.

mùa lá thu bay
em thấy quê hương
thấy rõ cuộc đời
chông sách vở thôi giờ già biệt
em nắm tay anh nắm chặt bạn bè
dòng thác lũ cuốn vào khu chiến
thôi nhé phố sinh từ
thôi biệt hồ gươm với tháp rùa
tủi nhục bao năm giờ mới được
nhìn quê hương thấp sáng nụ cười
cha mẹ chúng ta thôi nhuộm răng mặc váy
nhưng ca dao lục bát vẫn tung trời.

5.

em nơi Việt Bắc
anh về khu ba
từ độ chia tay miền Vĩnh Phúc

năm năm trời vắng bật tin em
chắc má em nay đã rám đen
tóc dài có lẽ đã chùng chân
những buổi công đồn về hậu cứ
buồn chợt len dần lúc nhớ em
từng buổi đông tàn anh vẫn hẹn
tin em về trong một sớm xuân sang
nhưng chẳng bao giờ
chẳng bao giờ
anh được gặp
thân thể em giặc đã bẻ trên tay
em chết đi mang ca dao tình tự
cùng quê hương xao xuyến úa vàng

6.

đêm kéo quân qua vùng phủ lý
qua đồng quan nhìn vào hà nội
một vũng trời kỷ niệm lùa bay
ở đó em lớn khôn
nhìn rõ quê hương
nhìn rõ cuộc đời
sách vở nhòa lòng tay tê xót
trang sử dở qua

*bao cha anh nằm xuống
Yên Bái còn vang dội buồng gan
em thấy quê hương
thấy ở cuộc đời
anh chỉ thấy tóc em dài mượt
làm tươi thêm dây phố sinh từ
nhưng bây giờ bây giờ
thi thể em chúng vầy như bản
bẻ gãy lưng em như bữa trái hồng
anh nghiền chặt hàm răng ứa lệ
kẻ thù ta giờ cũng giống như ta.*

7.

*rồi tiên yên phủ lại
rồi vụn bản hòa bình
xác giặc phơi đây
tìm anh diên đại
mỗi tiếng em gọi là một nhát dao
một nhát dao rồi trăm nhát dao
không nhát dao nào làm em sống lại
không nhát dao nào tìm được tim em
không nhát dao nào tìm thấy tóc em
anh sẽ chẳng bao giờ thấy nữa
làn tóc em che rợp phố sinh từ*

8.

mùa lá thu bay
anh về Hà Nội
ở đó em lớn khôn
nhìn thấy quê hương
thấy ở cuộc đời
cùng anh em bè bạn chúng ta
ở đó em mười lăm
tóc đã xanh dài mắt đã trong
như những lá dâu mùa tầm ăn rồi
chắc em sẽ nhìn anh oán giận
cho anh là phản bội quê hương
không em ạ
nếu em sống lại
thì ngàn năm bắc thuộc
kìa em!
chúng đang đến như loài bạch tuộc
từng sợi tua nhầy nhụa
bạo cuồng bịt miệng chúng ta
không tiếng nói dù thì thắm bé nhỏ
để lưu truyền tình tự ca dao
không âm thanh khắc vào xương máu
kẻ thù ta giờ cũng giống như ta.

9.

*anh ngồi thật lâu
bóng đêm tra hỏi
anh ngồi thật lâu
từng dáng em bay từng cụm tóc sâu
anh ngồi thật lâu
nhìn soi quá vãng
nhìn sang tương lai
tuổi trẻ không còn
đầy hoang củi mục
mà kẻ thù ta cũng giống như ta
xin em hãy đợi
lưỡi dao cuối cùng.*

10.

*cuối trời rực sáng
ò a vỡ bóng đêm
xin em hãy đợi
vì kẻ thù ta giờ có đủ màu da
vì kẻ thù ta cũng giống như ta
ngàn năm bắc thuộc
trăm năm nhục nhằn
xin em hãy đợi
nhát dao cuối cùng.*